

'Laat een dokter niet meer verdienen dan de premier'

 De Morgen - 27 Sep. 2017
Pagina 3

Er bestaan enorme verschillen tussen de verloning van artsen # Technische specialisten staan bovenaan, zoals nierspecialisten (€ 600.000 bruto per jaar) # Onderaan de ladder staan geriater, kinderartsen en psychiaters (€ 200.000 bruto per jaar) # Binnen de federale regering is er weinig bijval voor het idee van een maximumloon 'Voer een 'premiernorm' in voor dokters.' Dat zegt professor huisartsengeneeskunde Jan De Maeseneer (UGent) net voor zijn pensioen. De lonen lopen inderdaad ver uit elkaar, maar is een plafond de oplossing?

De 'premiernorm' bestaat al voor topfuncties bij overheidsbedrijven, De Maeseneer pleit om die nu ook in te voeren voor dokters. "Een arts wordt met gemeenschapsgeld betaald", argumenteert hij in een interview met Knack. "Dus vind ik dat hij hoogstens evenveel mag verdienen als de premier, die in onze samenleving toch de ultieme verantwoordelijke is. Ik zou de grens dus op een maandloon van 9.500 euro netto willen leggen."

De Maeseneer maakte naam als professor huisartsengeneeskunde aan de Gentse Universiteit, maar eind deze maand gaat hij op emeritaat. Hij staat bekend om zijn sociaal engagement. Hij verwijst naar de grote verschillen tussen de verloning van artsen. "Er is geen enkele reden waarom de ene specialist acht keer meer zou moeten verdienen dan de andere", stelt hij.

'Onbetaalbaar'

Daarmee raakt hij een teer punt aan. Vooral specialisten die veel technische ingrepen uitvoeren verdienen (heel) goed hun brood. Het gemiddelde loon van een nierspecialist, die heel wat dialyses uitvoert, ligt boven de 600.000 euro bruto per maand. Andere 'grootverdieners' zijn radiologen en klinisch biologen, die heel wat medische onderzoeken uitvoeren. Een geriater, kinderarts of psychiater zit dan weer onderaan de rangschikking, met gemiddelde lonen boven de 200.000 euro bruto per jaar.

Maar is de lonen plafonneren dan de oplossing? Marc Moens, voorzitter van het Belgisch Artsensyndicaat (BVAS), is geen fan. "Het is gewoon onbetaalbaar", meent hij. "Wil je alle artsen dat maximumloon uitbetalen, dan heb je 13 miljard euro nodig. Terwijl we het nu doen voor 8 miljard euro, inclusief alle apparatuur en informatietechnologie."

"Wij bij BVAS beschouwen het artsenberoep nog steeds als een zelfstandig, vrij, intellectueel beroep. Daar moet je geen gelijke lonen voor instellen", zegt hij. "Hoe wil je artsen warm maken voor wachtdiensten of lange uren als je daar een plafond op zet? Zo hol je het beroep uit." Zijn organisatie vertegenwoordigt een groot aandeel specialisten, maar ook heel veel huisdokters.

Bij de huisartsenvereniging Domus Medica klinkt een ander geluid. "Dat er op termijn een soort bovengrens zal komen, is onvermijdelijk", zegt voorzitter Roel Van Giel. "Op den duur zal de maatschappij niet meer aanvaarden dat sommige artsen exuberante sommen geld verdienen. Dan heb ik liever dat de beroepsgroep het zelf reguleert."

"Maar gaan de grootverdieners bereid zijn om in te leveren?", vraagt hij zich af. "Het is een kwestie van perspectief bieden. Zeker jonge artsen zullen bereid zijn om daarin mee te gaan. Naast het financiële hechten zij ook veel belang aan de combinatie werk-gezin."

'Niet buitensporig'

Binnen de federale regering kent het idee van De Maeseneer geen bijval. Minister van Volksgezondheid Maggie De Block (Open Vld) laat weten dat in vergelijking met de honoraria in andere landen de vergoedingen in België "door de bank genomen zeker niet buitensporig" zijn. Geen van de coalitiepartners wil een plafond invoeren. Wel staat er in het regeerakkoord dat er een hervorming van de vergoedingen voor de artsen moet komen.

"De nadruk moet niet louter liggen op de technische prestatie, ook op de resultaten: gaan de patiënten er ook op vooruit?", zegt Yoleen Van Camp, Kamerlid voor N-VA. "Op die manier kan preventie, coaching en begeleiding gevaloriseerd. De Maeseneer voert het verkeerde debat."

Ook haar CD&V-collega Nathalie Muylle dringt aan op het wegwerken van de grote verschillen tussen de artsenlonen. "Zo zullen de hoogste uitschieters sowieso worden afgetopt", zegt ze. "Maar de vorige drie ministers hadden die hervorming ook op het programma staan."

Het thema is bijzonder delicaat: steeds zijn er winnaars en verliezers. Onder meer daarom zal de geplande hervorming van de artsenlonen niet meer voor deze legislatuur zijn. Eerst moet De Block nog werk maken van de hervorming van het ziekenhuislandschap, waar niet langer elk ziekenhuis alle mogelijke ingrepen en onderzoeken zal uitvoeren. Pas als dat afgerond is, kan het ook over de centen gaan.

ROEL WAUTERS EN SARA VANDEKERCKHOVE

Copyright © 2017 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden